

ÚJABB KALIFÁTUS AFRIKÁBAN? – AZ ÖSSZEOMLÁS SZÉLÉRE KERÜLT MALI

Tuareg felkelőszervezetek a helyi dzsihádistá csoportokkal közösen Mali egész területén koordinált támadásokat hajtottak végre a kormányerők és orosz szövetségeseik ellen. A harcok azóta is folynak, és a szélsőségesek töretlen előretörése az ország összeomlásával fenyeget.

2026. április 25-én az Azawad Felszabadítási Front (FLA) nevű tuareg felkelőcsoport és a Dzsamaát Nuszrat al-Iszlám va al-Muszlimín (JNIM, *Jama'at Nusrat al-Islam wal-Muslimin*), az al-Káida Maliban működő ernyőszervezete az egész országban [koordinált támadásokat](#) hajtott végre a mali kormányerők és orosz szövetségeseik ellen. Célba vették többek között a mali hadsereg (FAMa) kati bázisát, az északi Kidalt, Bamako külső kerületeit – köztük a nemzetközi repülőteret –, Gao, valamint Tessalit városát. A rajtaütésekben [életét vesztette](#) a Sadio Camara, az ország védelmi minisztere, aki szoros viszonyt ápolt Oroszországgal. A tárcavezető házáat egy autóba rejtett pokolgép tette a földdel egyenlővé. Assimi Goíta, az ország átmeneti elnöke napokra eltűnt a közvélemény elől – egyesek szerint Nigerbe menekült.

A 2020-ban hatalomra került katonai junta számára a legnagyobb veszteség az északi Kidal, amelyet rövid harcok után a FAMa és az orosz Afrika Hadtest erői a szabad elvonulásért cserébe feladtak. Kidal évtizedeken keresztül a tuareg autonómia – esetenként pedig szeparatista – törekvések központja volt, 2023 novemberi [elfoglalása](#) Bamako és orosz szövetségesei fontos szimbolikus sikere volt.

Szakértők szerint komoly aggodalomra ad okot, hogy a szekuláris FLA és a dzsihádistá JNIM láthatólag jól összehangolta akcióit. Az FLA elsősorban az ország északi területein működik, míg a JNIM a Középső-Niger-delta és Bamako térségében. Úgy tűnik, hogy a főváros menetből való elfoglalása nem sikerült, de a dzsihádisták több platformon is

jelezték, hogy folytatják a Bamako elleni műveleteket, és [blokádot alá vonják](#) a várost – ami már nemcsak az üzemanyag-szállításra terjed majd ki, hanem az élelmiszerekre is.

Mali 2012 óta a száheli válság epicentruma, ami nagyban hozzájárul a környező országok – Niger és Burkina Faso – stabilitásának aláásásához. A katonai junta szerint a korábban az országban állomásozó francia és ENSZ erők nem voltak képesek felszámolni a szélsőségeket, ezért távozásra kényszerítették őket, ugyanakkor a helyükbe érkező orosz zsoldosok még kevésbé tudtak gátat szabni az erőszaknak, miközben súlyos veszteségeket is szenvedtek. Ha a felkelők offenzívája folytatódik, Afganisztán és Szíria után Mali lehet a harmadik ország, ahol terrorista-háttérű politikai csoport kerül hatalomra. Ez annál is inkább valószínű, mivel a civil ellenzék vezetője, [Mahmoud Dicko](#) is szalafita háttérrel rendelkezik.

A mali válság komoly humanitárius krízist okoz. A [becslések szerint](#) 334 000 külső és 400 000 belső menekült van a régióban. Mivel a mali erőszak egyre inkább etnikai jelleget ölt, féltő, hogy további százvezek kényszerülnek lakóhelyük elhagyására. Európa számára intő jel, hogy a mali állampolgárok már most is [jelentős számban](#) képviseltetik magukat a nyugat-mediterrán és nyugat-afrikai migrációs útvonalakon. A 2026 februárját magába foglaló 12 hónap alatt a mali menekültügyi kérelmek száma [18%-kal](#) nőtt az EU-ban, meghaladva a 20 000 esetet.